

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)

z dnia 23 lipca 2018 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

(...) w składzie:

Przewodniczący: r.pr. A. D.

Sędziowie: r.pr. Z. P. (sprawozdawca)

r.pr. M. S.

Protokolant: r.pr. K. C.

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 23 lipca 2018 roku zażalenia Pana J. G. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) P. K. z dnia 21 czerwca 2018 roku, sygn. akt RD 88/17 o umorzeniu dochodzenia

postanawia

1.

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 920 zł (słownie: dziewięćset dwadzieścia) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2018r 2012r. sygn. akt RD 88/17 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych dochodzenie wszczęte w dniu 20 października 2017r. na skutek zawiadomienia dokonanego przez Pana J. G. w sprawie zarzutów stawianych radcy prawnemu R. P. niedołożenia należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych związanych z reprezentowaniem skarżącego w sprawie cywilnej przed Sądem Rejonowym dla (...) i nie zwrócenie mu dokumentów oraz pism procesowych po zakończeniu stosunku prawnego , na podstawie którego prowadził sprawę, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 6 ,art. 8, art.12 ust. 1, art. 44 ust.1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radców Prawnych, w związku z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych . W ocenie Rzecznika przeprowadzone dowody i czynności wyjaśniające nie wskazują , by radca prawny G. P. naruszył swym zachowaniem jakiegokolwiek normy prawa lub zasady etyki zawodowej radców prawnych , które mogłyby być zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że radca prawny G. P. reprezentował Pana J. G. w postępowaniu sądowym p-ko (...) S.A. przed Sądem Rejonowy dla (...) (...) XIV Wydział Cywilny, sygn. akt XIV C 510/17. Postępowanie zostało wszczęte na podstawie pozwu z dnia 02.03.2017 r. Po zawarciu umowy J. G. pozostawał w stałym kontakcie z pełnomocnikiem i aktywnie interesował się sprawą, przy czym krytycznie oceniał sposób jej prowadzenia przez R. P.. J. G. domagał się powołania, dla uzasadnienia żądania pozwu, uchwały (...) z dnia 19.05.2016r., która - jego zdaniem - winna być koniecznym przedstawiona sądowi w toku postępowania. Domagał się też złożenia wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka policjanta S. S., który sporządził notatkę z oględzin miejsca kolizji w jakiej wziął udział J. G. oraz wystąpienia do prokuratury z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Z. L. (1) - rzeczoznawcę, który na zlecenie ubezpieczyciela wydał opinię dotyczącą przyczyn kolizji. Zawiadomienie takie złożył osobiście J. G., gdyż radca prawny R. P. nie uwzględnił sugestii i żądań klienta. W dniu 07.06.2017 r. odbyła się rozprawa, na której była przesłuchiwana żona Pana J. R. G.. Pismem z dnia 03.07.2017 r. Pan J. G. wypowiedział umowę zlecenia z dnia 15.12.2016 r. oraz - jak należy interpretować, w związku z treścią pisma z dnia 19.06.2017 r. - pełnomocnictwo z tego dnia udzielone radcy prawnemu R. P.. W piśmie tym zarzucił pełnomocnikowi również, że nie wystąpił do sądu o zwolnienie powoda z obowiązku uiszczenia opłat sądowych i poprosił o dokumentację procesową.

Z ustaleń Rzecznika poczynionych w oparciu o relację skarżącego wynikało, że przed rozprawą skarżący rozmawiał z R. P., proponując, aby przesłuchać w charakterze świadka policjanta S. S.. Pan mecenas stwierdził, że policjant będzie zasłaniał się niepamięcią i ten dowód będzie zbyteczny dla sądu, w związku z czym nie zawnioskował dowodu z przesłuchania tego policjanta. W ocenie skarżącego policjant mógł mieć wiadomości które byłyby ważne w sądzie na rozprawie w jego sprawie. Przed wypowiedzeniem umowy zlecenia skarżący złożył do sądu wniosek o przesłuchanie tego policjanta w charakterze świadka. Dodatkowo skarżący złożył zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w (...) o popełnionym przestępstwie przez rzeczoznawcę (...) Z. L. (1) – Prokuratura wszczęła śledztwo w tej sprawie. Jeszcze przed rozprawą z dnia 07.06.2017 r. skarżący rozmawiał osobiście z radcą prawnym R. P., aby złożył on zawiadomienie do Prokuratury o popełnionym przestępstwie przez rzeczoznawcę (...) Z. L., jednak R. P. kategorycznie odmówił. Stwierdził, że skarżący może sam do dowolnej Prokuratury złożyć zawiadomienie, a ona prześle je do właściwej. Więcej na ten temat skarżący nie rozmawiał z radcą prawnym R. P.. Skarżący stwierdził, że uważa że radca prawny R. P. powinien go reprezentować w całości również przed Prokuraturą.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego okoliczności sprawy nie dają podstaw do przyjęcia, aby wskazywane przez Pana J. G. działania radcy prawnego R. P. naruszały prawo, czy też postanowienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w tym w szczególności w zakresie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych. Samo subiektywne przekonanie skarżącego, co do złego reprezentowania jego przed Sądem przez radcę prawnego nie może uzasadniać przyjęcia, że radca prawny R. P. faktycznie dopuścił się bezprawnych i nieetycznych działań.

Odnosnie do zarzuconego obwinionemu przewinienia dyscyplinarnego dotyczącego nienależytego wypełniania obowiązków pełnomocnika Pana J. G. w postępowaniu sądowym przed (...) (...), XIV Wydział Cywilny, sygn. akt XIV C 510/17, poprzez nie zgłoszenie wniosku dowodowego z przesłuchania policjanta Pana S. S., pomimo zwracania uwagi przez Pana J. G. na możliwość zawnioskowania dowodu z przesłuchania tej osoby w charakterze świadka w sprawie, należy zauważyć, że wniosek w tym zakresie został zgłoszony bezpośrednio przez Pana J. G. pismem z dnia 03.07.2017 r., dlatego też nie można uznać, że radca prawny R. P. dopuścił się w tym zakresie uchybienia. Kwestia doboru dowodów, zgłaszanych na etapie sporządzania pozwu, czy też na wstępnym etapie postępowania, uzależniona jest od przyjętej strategii procesowej. Skoro radca prawny R. P. uznał, że taki dowód na wstępnym etapie postępowania procesowego jest zbędny, przy czym uzasadniał swoje zdanie w tej kwestii, a Pan J. G. – jak sam przyznał podczas przesłuchania - po styczniu 2017 r. nie należał na to, aby przesłuchiwać policjanta Pana S. S. (gdyż jak wyjaśnił radca prawny R. P. przekonał go, że policjant ten nic nie wniesie do sprawy, z uwagi, że będzie się zasłaniał niepamięcią), to nie można teraz w trakcie postępowania dyscyplinarnego uznać, że takie działanie było niewłaściwe.

Według Rzecznika Dyscyplinarnego nie sposób się zgodzić ze skarżącym, że radca prawny powinien zgłosić do Sądu uchwałę składu 7 sędziów SN (...). Niewątpliwie w treści pozwu na poparcie argumentacji prawnej zostało powołane wiele orzeczeń Sądu Najwyższego, przy czym należy pokreślić, że Sąd meriti rozpoznając sprawę jest związany jedynie

przedstawionym stanem faktycznym i orzeka na podstawie przepisów prawa jako niezawisły Sąd, tj. co do zasady nie jest związany orzeczeniami Sądu Najwyższego. Zauważyć również należy, że nie występuje w postępowaniu cywilnym dowód z orzeczenia Sądu Najwyższego, gdyż zgłaszając dowód należy wskazać fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się do kwestii braku sporządzenia przez radcę prawnego R. P. zawiadomienia do Prokuratury w przedmiocie sporządzonej przez rzeczoznawcę opinii z dnia 05.12.2016 r. zauważyć należy, że udzielone radcy prawnemu pełnomocnictwo dotyczyło prowadzenia sprawy cywilnej przeciwko (...) S.A., a nie sprawy karnej. Skarżący został w sposób prawidłowy pouczony, że może takie zawiadomienie sporządzić sam, co skarżący - jak ustalono w niniejszym postępowaniu - uczynił w sposób poprawny.

W zakresie zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych należy zauważyć, że tzw. „prawo ubogich” jest przeznaczone dla osób które wykazą, że nie są w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i swojej rodziny. Skoro skarżący takie środki posiadał to brak było podstaw do składania stosownego w tym zakresie wniosku. Na marginesie należy zauważyć, że skarżący w trakcie postępowania nie podnosił, że nie był w stanie ponieść kosztów opłaty sądowej od pozwu.

Odnosząc do zarzucanego obwinionemu przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nie zwróceniu Panu J. G. dokumentów oraz pism procesowych w sprawie zawisłej przed (...) (...), XIV Wydział Cywilny, sygn. akt XIV C 510/17, po zakończeniu stosunku prawnego na podstawie którego prowadził sprawę, pomimo wezwania w tym zakresie, należy zauważyć, że Pan J. G. swoją prośbę o zwrot dokumentacji procesowej skierował do firmy (...) sp. z o.o. a nie wprost do radcy prawnego R. P.. W trakcie postępowania ustalono, że radca prawny R. P. nigdy nie odmówił Panu J. G. wydania dokumentów. Wręcz przeciwnie w związku z powzięciem wiedzy o takowym żądaniu niezwłocznie przesłał skarżącemu, pismem z dnia 24.11.2017 r., komplet dokumentów związanych z przedmiotową sprawą, co też w zakresie otrzymania dokumentów potwierdził pokrzywdzony podczas przesłuchania z dnia 11.01.2018 r.

Wskazując, że zgodnie z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych, a w myśl art. 11 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego z dnia 06.06.1997 r. (t.j. Dz. U z 2016 r. poz. 1749) nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie nie dopatrując się w zachowaniach radcy prawnego R. P. wypełnienia znamion czynu, który mógłby być zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne.

Postanowienie to zaskarżył Pan J. G.. W zażaleniu zarzucił, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie rozpoznał prawidłowo wszystkich zarzutów kierowanych przez skarżącego wobec radcy prawnego R. P., przez co błędnie uznał, że brak jest przesłanek uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego R. P. zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy, bowiem żaden z podniesionych przez skarżącego zarzutów nie jest uzasadniony. Skarżący przytacza w odwołaniu twierdzenia i okoliczności, które były już poddane gruntownej analizie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego i nie wskazuje argumentów podważających ustalenia, wnioski i oceny zawarte w zaskarżonym postanowieniu Zastępcy Rzecznika.

Podstawowym celem postępowania przygotowawczego jest ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przewinienie dyscyplinarne (art. 297§1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i art. 64 ust. 1 tej ustawy), przy czym dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą podstawy do złożenia wniosku o ukaranie lub innego zakończenia postępowania (art. 325h k.p.k.). Rzecznik dyscyplinarny przesłuchał podejrzanego i pokrzywdzonego oraz dopuścił oferowane przez nich dowody z dokumentów pokrzywdzony zaś, pomimo pouczenia o przysługujących mu uprawnieniach, także w zakresie inicjatywy dowodowej, nie składał innych wniosków dowodowych (art. 167 i art. 315 k.p.k. w zw. z art. 325a k.p.k.). Nie można w tej

sytuacji przypisywać Rzecznikowi Dyscyplinarnemu braku staranności i obrazy przepisów postępowania mogących mieć wpływ na wynik sprawy. Zważywszy na treść zarzutów stawianych przez Pana J. G. radcy prawnemu R. P. w skardze z dnia 31.07.2017r. należy uznać, że zgromadzony w sprawie materiał wystarczał do stwierdzenia braku podstaw faktycznych i prawnych uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego czynu uchybiającego prawu lub zasadom etyki zawodowej. W obszernym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił wyczerpująco poczynione ustalenia faktyczne. Prawidłowo ocenił zebrane dowody oraz sformułował na tej podstawie trafne wnioski prawne, które Sąd Dyscyplinarny aprobuje, dzieląc również argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W konsekwencji, wobec braku uzasadnionych podstaw odwoławczych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie na podstawie art. 437§1 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Kosztami postępowania zażaleniowego w zryczałowanej wysokości 920,00zł obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych).